Det var en väldigt varm dag, mellan 25-30 grader vill jag minnas. Vi gick ut i skogen och ut i blåbärsris så att dom fick käka blåbär, för det älskar dom!

Mumsa blåbär är det bästa!

Vi har mycket orm här omkring i vanliga fall, men oftast ligger dom i solen och vi ser dom lätt. I skuggan springer vi aldrig på dom normalt sett.

Den här dagen var dock ovanligt varm och det var som lite molnigt och tryckande. Så det var lika varmt överallt, även i skuggan. Det var antagligen därför som det gömde sig en orm i blåbärsriset just den dagen, då den nog i normala fall hade föredragit att sola sig lite mer öppet. Men nu var det ju varmt och gott överallt.

En av mina andra hundar, Max, markerar normalt sett tydligt på orm och skäller och tar avstånd om han springer på en på nära håll, som den gången det var en i trädgården. Men han sa ingenting, han hade fullt sjå att mumsa blåbär.

Space sa heller ingenting när han blev biten, jag upptäckte att han såg lite konstig ut. Jag undrade först om han mådde illa. Han stod helt stilla och liksom plirade med ögonen.

Maken stod närmast honom och han böjde sig ner och tog upp honom och vi upptäckte dom två bithålen i höger handled/tass ganska omgående. Space var redan kraftigt påverkad och hade antagligen fruktansvärt ont men han var helt tyst hela tiden.

Det gick fort hem sen, Space blev buren hela vägen, som väl var så var vi bara cirka tio minuter hemifrån. Jag tänkte att jag ringer Anicura Djursjukhus i Jönköping innan jag kör, så dom är beredda. Det var tur jag gjorde det för dom hade redan intagsstopp på grund av personalbristen förra sommaren. Klockan var bara strax efter 14 på eftermiddagen och dom hade alltså redan stopp.

Så dom skickade oss till Läckeby utanför Kalmar istället. Jag ringde dom också, bara för att vara säker på att dom kunde ta emot oss och som väl var så kunde dom det. Flera timmar i bilen, mycket längre än till Jönköping, men vi hade ju inget val. Vi bor ca 15 km utanför Vetlanda, så vi har en bit till närmaste akutdjursjukhus.

Space var så dålig att han var svår att ens få kontakt med periodvis. Maken satt i baksätet med ena sätet fällt så han kunde ha stenkoll på Space (som satt i buren) hela vägen och jag körde bilen. När vi väl kom dit fick han komma in omedelbart och veterinären menade att han var i så dåligt skick att hon genast tyckte han skulle få serum.

Normalt sett bedömer dom det individuellt och man ger inte serum automatiskt som standard, då det är väldigt dyrt och även har en liten risk att orsaka anafylaktisk chock.

Hans dos kostade cirka 11 000 kronor och det var alltså enbart serumet. Han låg in-

lagd ett dygn med dropp och diverse mediciner, främst smärtlindring och det kostade en bit över 20 000 kronor. Man är tacksam för försäkring i såna lägen!

En rejäl blånad spred sig över benet och bröstet

Ormgift är ganska läbbigt, blev jag varse, då veterinären förklarade att det påverkar koagulationen och kan skapa enorma blåmärken på grund av blödningarna under huden. Han var blåsvart hela benet och upp på halva bröstet efteråt.

Sen kan det påverka dom inre organen också och även hjärtrubbningar kan förekomma. Tror vi gjorde tre återbesök för att ta blodprov och följa upp med hjärtat. Han var en av dom som fick rubbningar på sitt hjärta som i hans fall visade sig som blåsljud, vilket försvann när han läkte.

Vi hade tur och han slapp organpåverkan. Första två veckorna var han tvungen att vara så stilla som möjligt och fick inte gå promenader och helst inte härja runt och leka för vilt heller. Det var lite svårt för han var inte riktigt överens med oss om det när han började må mycket bättre!

Text & Bild:
Christel Flink
Ägare till ormbitna Space

Benet såg nästan dubbelt så tjockt ut av svullnaden

Fakta om orm i Sverige

Det finns tre sorters ormar i Sverige, vanlig snok, hasselsnok och den giftiga huggormen.

Under vintern ligger ormen i dvala och frampå våren när temperaturen stiger vaknar de. När de precis vaknat är de långsamma och slöa, men allteftersom temperaturen stiger piggnar de på sig. Ormen livnär sig på små möss och gnagare som sork och har en given plats i ekosystemet.

Huggorm med det typiska sicksack mönstret

För oss hundägare är det framförallt huggormen som vi har att frukta då de andra två är ogiftiga och helt ofarliga. Huggormen är inte en aggressiv orm men om den blir trängd biter den ifrån. Hundar är ofta nyfikna och vill undersöka saker med nosen och tassarna, det är också det som gör att hundar oftast blir bitna just i nos och framtassar.

Om man har en tomt kan man tänka på att en kortklippt gräsmatta utan gömställen såsom lövhögar och bråte av olika slag gör det otrivsamt för ormar.

De gillar att kunna krypa in i och under saker. Alla ormar, dess bon och ungar är fridlysta i Sverige. Har man huggorm på sin tomt kan man därför omplacera ormarna genom att fånga in och flytta dem. Om man inte känner till hur man gör detta bör man kontakta en kunnig person som kan hjälpa till. Det är viktigt att varken ormen eller du blir skadad.

Huggormar har ett ganska stort och trekantigt huvud och en betydligt smalare svans än kropp. Hanar är oftast grå med ett svart sicksackband längs ryggen. Honorna är ofta bruna eller gulaktiga med mörkare sicksackband. Dock förekommer färgvariationer, de kan exempelvis vara helsvarta. Snokar är också svarta men har gula markeringar vid nacken, vilket inte huggormen har. Huggormen är också en duktig simmare.

Om din hund blir ormbiten är det viktigaste att du tar hunden till en veterinär snarast. Det är också viktigt att hålla sig lugn och att inte låta hunden röra sig för då sprids giftet fortare. Det bästa är att bära hunden om du har en transportsträcka till ditt fordon.

Uppmärksamma om du kan se bitmärken, vilket kan vara svårt, speciellt om hunden är pälsad. Kraftig svullnad som ökar det första dygnet är också ett tecken att se upp med. Kräkningar, diarré, smärta, rodnader och blåmärken är vanliga. Allmän påverkan och svaghet, ryckningar och ökad salivproduktion och till och med andningsstillestånd är andra allvarliga symtom.

Beroende på vilket tillstånd hunden har så behandlar veterinären det enskilda fallet. De allvarligaste fallen får serum, som egentligen är den enda behandling som finns för själva bettet. Sen behandlas symtom för att lindra effekterna av giftets verkan.

Varje år blir ett stort antal hundar ormbitna. En liten del av dessa överlever inte, men de allra flesta tillfrisknar och återhämtar sig.

